

הדלקת נרות	מוצאי שבת	רבנו תם
------------	-----------	---------

17:37	17:14	16:14	תל אביב
17:42	17:18	16:13	ירושלים
17:34	17:11	16:11	חיפה

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש הישיבה והמוסדות

בילבולציה

האם העולם נברא מפיצוץ, האם בני האדם היו פעם קופים?

להודות ולהלל

הנה אנו באים בשעריו של החג האהוב והמואר, ימי החנוכה היקרים. עצם העלאת השם 'חנוכה', הוא כמו פתיחת מגירה של זכרונות מענגים, רגעים מרגשים, חוויות ילדות בלתי נשכחות ותחושה טובה התופסת כל פינה חבויה בנשמה, ופורטת על הנימים הדקים שבלבו של כל יהודי.

תיכף יבוא הרגע הגדול, בו ניגש עם נר השמש הגבוה, ונדליק את הנרות. ההדלקה עצמה היא פעולה שאורכה שניות בודדות, אך היא נושאת בחובה מטענים למכביר של אור, של ניצחון האור היהודי על החושך.

זהו חג בונשבי יחדיו סביב נרות החנוכה, נשיר בצוותא, ונפשנו תתרומם טפח וטפחיים מעל החורף הקר שבחוץ, לחום יהודי טהור וזך. אלה ימים יקרים, בהם חגיגות פתאומית כביכול תכסה את היקום השגרתי, תצבע את היום יום שלנו בגוון מואר וזוהר. אלה ערבים מרגשים, בהם נשב עם כל המשפחה סביב השולחן, ויותר משנאכל לביבות וסופגניות - נטמיע בתוכנו את החג הנפלא והאהוב הזה.

מהותו של חג החנוכה, לשמו נתקן, לצורך זה נוצר, אמורה בתפילת 'ועל הניסים' אותה אנו אומרים בכל תפילה וברכת המזון. 'קבעו שמונת ימי חנוכה אלו', למה? מה המטרה? לצורך מה נוצר החג? באיזה תוכן הוא אמור להתמלא?

להודות ולהלל לשמך הגדול! זה חנוכה! קיבלנו הזדמנות שנתית בת שמונה ימים, שמאפשרת לנו לפתח במעט את החשיבה, להתבונן בטוב המורעף עלינו משמים דבר יום ביומו, ולהודות על כך מכל הלב. כשאנו רואים את הניסים המופלאים שהתרחשו בימים ההם, אנו מפנימים כי גם בזמן הזה השגרה המבורכת שלנו מלאה במתנות משמים, ועל כך עלינו להודות.

מכריחה אותנו לראות את פעולת הבורא מחוץ למרחב ולזמן, שהם רק חלק מהבריאה שלו. כשם שהצייר נמצא מחוץ לציורו (המרחב של העולם ויסודותיו), ופרופ' סמרט האסטרונום המלכותי בגלסגו כתב: האם הצליח המדע באמת לגלות את סוד הבריאה, יותר מהסיפור העברי הנשגב? כמדומה אני שהתשובה מוחלטת: לא! (בספרו התהוות הארץ) ומסיים: כאשר חוקרים אנו את התבל ומתפללים למראה הודה והסדר הקבוע בה, אנו באים להכרה בכח עליון, העולה על כל אשר ישיג שכלנו המוגבל. האמונה בבורא עליון הכרחית!

פרופ' מק קיי בספרו עולם המספרים לפי חוקי ההסתברות: לא קיימת אפשרות שיזדמנו כל הגורמים יחד במקרה ליצור עולם, ומסיים: לפי תורת החשבון להשם הארץ למלואה!

ויש מדענים שעושים מעצמם צחוק, בנו תיאוריה בלי שום בסיס. מלבה רותחת של אלפיים מעלות צלזיוס התקררה האדמה זה לוקח כן וכך שנים... התקופה הפליאוזואית "הופעת צמחים" הופיעו צמחים, מה זה תיאטרון? מטורפים! פופ-קורן? כל גרעין יצא אחרת, זה פיל זה גמל זה גירפה... הירוקים בכל העולם שומרים על בעלי החיים, שלא יכחדו. אם ימשיכו לצוד שנהבים לא יהיו פילים בעולם. מה הם מודאגים? "ופיעו" אחרים!! והכי מטורף שיש: "הופעת בעלי חיים של היום והאדם!" כפתור ופרח, פתרו את חידת הבריאה!

הקב"ה ברא את העולם לפני כששת אלפים שנה, את כל התהליכים שאמורים להתגלגל במשך מיליארדי שנה, ברא הקב"ה בששה ימים. רק כדי להשקית את המצפון, הם רוצים לומר שאין בורא ומנהיג, ואיש הישר בעיניו יעשה. מעדיפים לחשוב שטויות שהבריאה היתה פעם... והעיקר לא לחשוב. לא מזמן היה מורה שסרב ללמד את השטויות האלו, ופיטרו אותו. כופים להאמין בקופים. אבל אנחנו נתחזק ונאמין שאין עוד מלבדו והקב"ה היחיד שמנהל את העולם.

תוב בפסוק (ישעיה מב): "החרשים שמעו והעיוורים הביטו לראות". שואל הזה"ק איך ישמעו החרשים? איך יראו העיוורים? אומר הזה"ק מי הוא חרש? זה אדם ששומע מוסר, מבין שלא משתלם לו להבין, אז הוא מתעלם ובורח! "אוזן שומעת תוכחת חיים בקרב חכמים תלין!" (משלי טו) אדם ששומע מוסר ומקבל את הדברים הוא חכם! הוא שומע ומסיק מסקנות. מה זה "העיוורים הביטו לראות"? איך יביטו העיוורים? אומר הזה"ק, מי שרואה את הבריאה ובכל זאת חושב שמעצמה נבראה, הוא עיוור! כל העולם כולו כ"כ מושלם, אלפי מיליארדי יצורים בלי שום דפקט! רק יד ד' יכולה לעשות זאת! וזה שכתוב "הביטו לראות", כלומר, תתבוננו בבריאה הנפלאה שאתם רואים!

"כי אראה שמין מעשי אצבעותיך ירח וכוכבים אשר כוננתה, מה אנוש כי תזכרנו וכן אדם כי תפקדנו". ארץ

ישראל על המפה, בקושי רואים אותה, ניקח עיר בארץ ישראל, בקושי נקודה, רחוב או בן אדם ברחוב, אפס אפסים! לא רואים אותו במפה בכלל. גרגר חול בים! ומה גודל היקום? יש כוכבים הרחוקים מזה לזה שנות אור, מהירות האור בשנייה כשלוש מאות אלף קילומטר! שבע וחצי פעם היקף כדור הארץ בשנייה!

כמה גדולה הבריאה! התבונן בגודל הגלאקסיות כולס, ביחס לכל הבריאה האדם הוא אפס, בטל ומבוטל! יש לו במה להתגאות?!

וכתבו המקובלים שכל הבריאה כולה בפני בורא עולם כגרגר חול בים אוקיינוס! האדם חולה במחלה קטנה והוא לא שווה כלום, ילד קטן צריך להגיש לו כוס מים איפה כל הגאוה?!

כשיתבונן האדם בזה יבוא גם לדעת אחרית דבר מראשית, למה ברא הקב"ה את כל זה? אומר הנביא: "אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים לא שמת!" לפני למעלה מאלפיים שנה כבר ידעו חכמי הזה"ק, שהכדור עגול. ומדוע? אומר הזה"ק כדי שלא יהיה ביטול תורה בעולם, בחצי הכדור אור וחצי הכדור חושך כדי שבכל רגע נתון ילמדו תורה ויקיימו מצוות!

מדענים רבים הכירו את הקב"ה כתוצאה מהמבט האמיתי של הבריאה. נביא מעט קטעים מגדולי המדענים מאומות העולם:

פרופ' ג'יימס ג'ונס: התיאוריה הפיזיקלית המודרנית

מתוך דרשתו השבועית של הר"ג דניאל זר שליט"א המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

רגע חושבים עמ' 4

פרשת השבוע עמ' 3

פינת ההלכה עמ' 3

סיפור לשבת עמ' 2

סיפור לשבת

הרב אשר קובלסקי

לחזור הביתה חלק ב'

בעסקים ובין חברים משותפים. כמה מבועי צער ונהרות של דמעות, שוטפים לא פעם את היחסים הבינאישיים בתוככי משפחות, בין אחים ואחיות, בין דודים ואחיינים, ובין שכנים קרובים...
הלב זועק, בוכה, מבקש לקרוא ולצעוק. היחסים מתערערים, הקשר איננו, הסכסוך הולך ונוצר, ואיננו מצליחים להשית עצות בנפשנו. מה עושים? איך עוצרים את ההידרדרות, איך משנים את המצב?

יש לנו יכולת לשנות, זה תלוי רק בנו. בואו נהפוך את הראש, נשנה את החשיבה. הבה נראה את הטוב, נתמקד בו, נישיר אליו, ורק אליו, את המבט. כן, גם השכן שמרגיז לפעמים, בואו נראה כמה הוא מתאמץ בכיבוד הורים ומארח את הוריו הקשישים מדי שבת. גם זה שיושב בסוף השולחן בבית הכנסת, שהיינו רוצים קשר אתו אבל זה לא הולך, בואו נחשוב איך תפילתו נעימה וקולחת...
כן, והתלמיד שיושב בשולי הכיתה ומפריע פעם אחר פעם, האם לא שמנו לב שיתר לתלמיד אחר על הכדור? אולי כדאי לומר את זה בקול - לעצמנו, אולי כדאי לרשום את זה על פיתקא קטנה ולקרוא לפני השינה? וגם הבת שלאחרונה הידרדרה בלימודים, וגם הבן שמעדיף לשחק במקום להיות בשיעורים - אולי ננסה לחשוב כמה הם חייכניים ומפרגנים, כמה הם טובי עין ולב? והחבר ההוא שמתנשא עליי בשבועות האחרונים - האם זכרתי לחשוב שהוא כשרון גאוני מבריק?

בואו נראה את הטוב, נחשוב טוב, נתמקד בטוב שיש בזולת, ויש בכל זולת כל כך הרבה טוב. הבה נתחבר לטוב הזה! בואו נשכנע את עצמנו כמה הוא טוב, כמה אותו אדם שכרגע בחוק - אבל הוא בעצם מלא בטוב, ייחודי ונדיר בצדדים היפים שבאישיותו, כמה מיוחדת ונפלאה הנשמה שלו!
התוצאה ברורה: ברגע שנשתכנע שאותו פלוני הוא באמת טוב, אישיות חיובית ומאירה, הרי ברור שהשדר הזה יגיע גם אליו, ברור שהלב שלו ירגיש את השינוי הזה כבר באותו רגע, ואת התוצאה המבורכת, אנו נרגיש מיד!

את כל אשר קרה, הודה היכן טעה וביקש סליחה מעומק הלב. לבסוף, חשף את סוד חזרתו הביתה: 'לא יודע למה, אבל בכמה חודשים האחרונים, מאמצע החורף בערך, התחלתי להרגיש שאין בעולם משהו שאוהב אותי כמו אמא, שאין בעולם מקום שאני אוהב בו כמו הבית שלנו. פתאום התחלתי להתגעגע לאמא שלי, פתאום הרגשתי שאני חייב לחזור לביתה, שאני חייב לשוב אליה...
תליתי את זה במשהו זמני וחולף, אך התחושה הזו הלכה והתחזקה עם כל יום שעבר בשבועות האחרונים הלב שלי כבר מתפוצץ, אני ממש מרגיש שאני לא מסוגל לעמוד בזה... הרגשתי שאף אחד בעולם לא באמת אוהב אותי, שבשום מקום אני לא באמת רצוי, שאף אחד לא באמת רוצה בקרבתני, חוץ מאמא שלי כמובן...

זה היה לי קשה, כל כך קשה! אמר רובי, וניגב בפעם המי יודע כמה את דמעותיו, 'אבל בסוף מצאתי את האומץ והתעוזה, ופשוט עשיתי את זה. התקשרתי והגעתי, כי אין אף אחד שאוהב אותי בעולם כמו אמא שלי, אני בטוח!
ליל בדיקת חמץ כבר התפוגג לו לנוכח קרני השמש העולה. רוח של שחר חדש נשבה בעדינות, הניעה בממלכתיות את הוילון הגדול בסלון. ואז, הביאה את אמא את צרור המכתבים שכתבה וגילתה את סוד המגנט...

"בחודשים האחרונים החלטתי להתגעגע, שמתי בצד את כל הכאב והאכזבה והתחלתי לראות בקך רק את הטוב..."

'בחודשים האחרונים, רובי שלי, החלטתי להתגעגע. שמתי בצד את כל הכאב והאכזבה, והתחלתי לראות בקך את הטוב, לחשוב עליך רק טוב, להחמיא מכל הלב על כל מה שיכולתי. לא יכולתי להיות כאן לשמוע, אבל הנשמה שלך שמעה, הלב שלך הרגיש...
ועכשיו אתה כאן! כי המכתבים הללו עשו את פעילותם, חיברו אותך חזרה הביתה. כי קשר של לבבות חזק יותר מכל קשר פיזי, מכל תקשורת אחרת. כשהתחלתי לחשוב כמה אתה טוב וכמה אתה מיוחד - התחלתי לחשוב את אותו הדבר, וזה מה שהביא אותך חזרה הביתה...'
כמה כאב אינסופי, אוקיינוס של צער וים של אכזבות ותסכולים, מתלווים לקשרים שנפרמים בין הורים לילדים, בין מלמדים לתלמידים, בין שותפים

תקציר: רובי, ילד חמד ומצטיין פרק לפתע את עול המסגרת וחויפש עיסוקים אחרים. לאחר חודשים של הידרדרות החליט לעזוב את הבית לתמיד. הרבנים הציעה לאמו שבכל יום תשב ותכתוב מכתב מרגש על הצדדים היפים שבאישיותו ובכך תהפוך את הכאב לגעגוע, את התסכול לרצון לראותו שוב.

היה זה בליל בדיקת חמץ. אחרי הכנות רבות וניקיון נוצץ, נבדק החמץ והחלו ההכנות לליל הסדר. גם באותו ערב ישבה האם וכתבה את המכתב, בו החמיאה לרובי על חוש הניקיון האסתטי שלו שעמד לה לעזר בעת ההכנות לחג הפסח. באותו ערב, קטע צלצול טלפון את השקט...
'אמא? זה רובי. אני יכול לחזור הביתה לקראת פסח?' - - -
כך, בפשטות, בקצרה, בתשע מילים ברורות וחדות...

לקח לה זמן להתאושש מההלם, אפילו את קולו כבר בקושי זיהתה. היא אמרה 'כן, בשמחה', סתמי כזה, כאילו היתה מוכנה לשאלה הזאת כל רגע. רק כששמעה את צליל הניטוק, הבינה שהשיחה הסתיימה, וההלם והתדהמה הפכו לציפייה כוססת ציפורניים...
אחרי ארבעים דקות נשמעו נקישות על הדלת. בחור צעיר עמד שם, לבוש ברישול משהו, על פניו חיוך של מבוכה, ובזווית עיניו דמעות חרטא וגעגוע. הוא נכנס הביתה, הסיר את התיק מעל כתפו בטבעיות, והודיע: 'ואחרי שהייתי בכל העולם, חזרתי למקום הטוב בעולם!'
אמא עמדה בקצה הסלון, מסרבת להאמין למראה עיניה. היא הסמיקה והחוררה, לבה הלם בפראות. האוירה היתה טעונה קצת, אך כל דקה שחלפה שחררה את הלחץ, הרפתה את המתח, הפכה את המבוכה לגעגוע גדול וצורב בין אמא לבן אוהב, בין בן שהתרחק לאמא מתגעגעת, שרק מחתה דמעות אושר ושמחה, ולא ידעה מה לעשות עם עצמה...
'מה, באמת?' היתה התגובה העניינית והקצרה שהצליחה להפיק מפיה, מסרבת להאמין להתפתחות האחרונה... 'כן, באמת, באמת, באמת!' אמר הנער בדמעות וזלגות, שהתמזגו בדמעות אמו...
שעות ארוכות הם ישבו יחדיו על הספה, והוא סיפר, וסיפר, וסיפר... פרק את מה שעבר עליו, סיפר

לשמיעת שיעורי הרב קובלסקי בדרג היומי ובנטאים שונים
חייבו לקול הלשון: 073-295-1342

קבעת עיתים לתורה?

נפתחה מסגרת לימודי ערב עבור בוגרי ישיבת העמלים לכתסנתם בדימק חברים ובאווירה פיוחדת

ימים א' - ה' בישיבת 'אור דוד'
רחוב המכבים 108 בני ברק (ליד קניון אילון)

לפרטים נוספים חייגו: 050-415-90-59

רגע הושבים

הרב יהודה שמעוני

תגדירו מהו בית?

א. דריכל אחד, נועז ומקורי במיוחד, החליט להעניק פרשנות מודרנית למושג "בית". הוא בחר בסגנון יוצא דופן: הבית כולו נבנה מזכוכית. כל הבית – מן הרצפה ועד התקרה, מהחדרים ועד הסלון – הכל זכוכית. העיצוב החריג עורר תשומת לב רבה ומשך למקום אדריכלים, מעצבים וסתם המוני סקרנים שנהנו לסייר בין החדרים השקופים. לא היה מגזין עיצוב אחד שלא סקר את "בית הזכוכית" בהבליטו את מיוחדות הפרויקט ומקוריות האדריכל.

היוזמה אכן זכתה להצלחה רבה כבנייה אמנותית, אך נחלה כישלון חרוץ מבחינה מסחרית: כאשר הוצא הבית למכרז, לא נמצא אדם אחד שרצה לגור בו. התברר שבני אדם חפצים לגור בבית ולא באקווריום. סקירה קצרה של צורות הבנייה בעולם מגלה שהמין האנושי הפגין חריצות ותושיה בניצול כל שיטה מתקבלת על הדעת ליצירת קורת גג. אין כמעט חומר, צורה או מקום שבזמן כלשהו לא שימשו למגורים. מצריף חמר על גדות החידקל עד גורד שחקים במנהטן, ממערה חשוכה באפגניסטן עד ארמון ורסאי בצרפת, בתי קרח בגרינלנד, אוהל בדואי במדבר סהרה, מכלה ישנה על הגג או חדר עגלות שעבר הסבה. הכל בכל מכל.

אז מהו בית?

בית אינו רק המבנה הפיזי. בית הוא התוכן האישי שאדם יוצק לתוכו. כשאנו מברכים את החתן והכלה שיזכו לבנות בית נאמן בישראל, אין כוונתנו שפטיש, מסמר ייקחו מהר ויהפכו לבוב הבנאי, הכוונה העמוקה היא למהות, לתוכן ולמשמעות שבעלי הבית מעניקים לביתם.

מחוץ לביתו נאלץ האדם להתאים את עצמו לציפיות של הסביבה, להחלטות הבוס, למצב רוחו של מנהל הבנק, ללחץ חברתי ו"למה גידו". בביתו הפרטי יש לו את האפשרות לחיות על פי האמת שבחר בה ולהגן עליה ואינו אמור לעטות מסיכות.

כך שמחובתנו לשמור על אופי התכנים החודרים מן החוץ אל הבית, כדי שלא נהפוך את רשות היחיד לרשות הרבים. שמירה זו באה לידי ביטוי בהסברו הנפלא של הרמב"ם באגרת השמד, על אחת מגזירות היוונים מתקופת החשמונאים – גזירה שייקרו כל היהודים את דלתות בתים. בכך קיוו היוונים להפוך את בית היהודים לפרוץ לרוחות זרות ולבטל את ייחודו הפנימי. כי ידעו גם ידעו היוונים שחוסנו של העם היהודי נמצא בבית היהודי, בחינוך, בדוגמה האישית ובאמונה.

מול הענק היווני, עם כל הישגיו, עמד קומץ יהודים, שאורח חייהם מונחה רק ע"י הציוויים של התורה שניתנו ע"י האלוקים. אורח חיי היהודי שולל את הפלורליזם היווני, הנותן מקום לכל דעה בכל נושא. הכיבוש התרבותי העולמי נבלם בארץ ישראל. בארץ זו נתקלו היוונים לראשונה בעם המסרב לאמץ את תרבותם בטענה כי הרוח עדיפה על החומר.

וכאן ניטש הקרב איזו דרך חיים אמיתית יותר. זו המעמידיה את הרוחניות כבסיס לערכיה, או זו המציבה את החומריות כיסוד לבניין אמונתה.

המאבק נמשך עד היום, והשאלה היחידה היא: מי ינצח? רוצים רמז? בבקשה. על עובדה אחת אי אפשר להתנוכח היהדות ותפיסתה הרוחנית נותרו בצורתה המקורית, כנתינתה מסיני, בעוד התרבות היוונית החליפה פנים, צורות, תפיסות ודעות.

מאז ניצחון המכביים הספיקה ספרטה להיעלם. פרתנון מקדשם מתקיים של היוונים חרב, אוצרותיו נשדדו, ותושביה המקוריים של אתונה הוחלפו באחרים, כך שאין תושב אתונה אחד הטוען שהוא צאצא לאחד מאנשי אתונה הקדמונים.

עובדה "שולית" זו, יש בה כדי להעיד על סיכויי ניצחונה של היהדות, ודווקא נרות החנוכה הצנועים, אך העקביים, אותם אנו מדליקים מדי שנה בשנה, מעידים על החוסן האמיתי שלנו כעם.

כאשר נשב עם משפחתנו בימי החנוכה מסיבב לחנוכיה, נזכור שתפקידנו הוא להשפיע אור מביתנו לרשות הרבים לפרסום הנס ולפרסום האמונה, וכך נבד להיזהר לחושך חיצוני הרוצה להיכנס לביתנו.

להרצאות נוספות של הרב אליהו רוטמני כנסו: Rabenu.com

הרב רועי גנון

פינת ההלכה

הלכות חנוכה

באמצע ימי בית שני היוונים שלטו על ארץ ישראל ומלך יוון היה אנטיוכוס הרשע רצה לעקור את מצוות התורה, ולכן גזר על עם ישראל לא לקיים מצוות: שבת, ברית מילה וקידוש החודש. קמו החשמונאים ונלחמו ביוונים אע"פ שהיוונים היו מרובים מאוד והחשמונאים מועטים ובחסידי ה' יתברך ניצחו החשמונאים את היוונים, ונכנסו לבית המקדש ב-כ"ה בכסלו וטהרו את בית המקדש ומצאו פך שמן אחד. טהור שהיה חתום בחותמת כהן גדול שמספיק להדליק יום אחד ונעשה נס והדליקו ממנו שמונה ימים.

ולכאורה יש להקשות מדוע חוגגים את חג החנוכה שמונה ימים והרי בפך שמן היה מספיק להדליק יום אחד אם כן הנס שהדליקו מהפך שמן הוא שבעה ימים? לשאלה זו נאמרו מאות תירוצים, נכתוב שתיים:

1. היום הראשון חוגגים על המלחמה שניצחו החשמונאים את היוונים (מעטים נגד רבים), ושבעה ימים על נס פח השמן.

2. אחרי שביום הראשון שמו את השמן במנורה ראו שהפך מלא כאילו לא השתמשו בו, וכך שמונה ימים היה נס שכל יום הפך שמן היה מתמלא מעצמו.

א. מעיקר הדין מספיק להדליק נר אחד כל יום בין שבני הבית מרובים ובין שבני הבית מועטים, אולם כבר נהגו כל בית ישראל לקיים מצות הידור להוסיף נר אחד כל לילה, והיינו שבילילה הראשון מדליק נר אחד ובילילה השני מדליק שני נרות וכן הלאה עד שבילילה השמיני מדליק שמונה נרות.

ב. כל אדם איש מבין 13 שנה ואישה מבין 12 שנה חייבים בהדלקת נרות חנוכה, ולכן אישה שהיא חיה לבדה חייבת במצות נרות חנוכה וצריכה להדליק עם כל הברכות.

ג. מנהג הספרדים שאחד מבני הבית מדליק את נרות החנוכה וכל בני הבית יוצאים ידי חובה בהדלקתו והיינו כל אלו שגרים בבית וסמוכים על שולחן (שאוכלים וישנים אצלו ללא תשלום), ולכן חייל שגר עם אביו או אמו ונמצא בצבא אינו צריך להדליק נר חנוכה כיוון שסמוך על שולחנם יוצא ידי חובה בהדלקת נרות חנוכה על ידי הוריו, ולכתחילה יש לקבץ את כל בני הבית שיהיו נוכחים בעת ההדלקה אולם אם לא נמצאו יצאו ידי חובה, ומנהג האשכנזים שכל אחד מבני הבית שהוא זכר יש לו חנוכה והוא מדליק בפני עצמו והנשים והבנות אינן מדליקות.

ד. לכתחילה צריך להדליק את נרות החנוכה בצאת הכוכבים אם הדליק לפני צאת הכוכבים יכבה ויחזור וידליק בצאת הכוכבים אך לא יברך על ההדלקה השנייה, ומכל מקום אם לא הדליק בצאת הכוכבים מדליק והולך כל הלילה בברכה כל זמן שלא עלה עמוד השחר, ואם עלה כבר עמוד השחר ידליק בלי ברכה.

ה. צריך לתת שמן בנרות החנוכה שיעור שידלק חצי שעה (ואם מדליק בנרות צריך שהנרות יהיו ראויים לדלוק חצי שעה), ואם נתן שיעור שהוא פחות מחצי שעה לא יצא וצריך לכבות את הנרות ולתת שמן שיהיה חצי שעה ומכל מקום אינו יברך בפעם שניה, ואם מלכתחילה אין לו שיעור שמן שידלק חצי שעה ידליק בלא ברכה. בערב שבת כיוון שמדליק לפני השקיעה צריך לתת יותר שמן, כדי שיהיה שיעור של שמן שיוכל לדלוק אחר צאת הכוכבים חצי שעה.

ו. המדליק נר חנוכה צריך לברך קודם ההדלקה, ובילילה הראשון מברך שלוש ברכות, "להדליק נר חנוכה" (מנהג הספרדים לומר "נר חנוכה" ומנהג האשכנזים לומר "נר של חנוכה"), "שעשה ניסים", "שהחיינו", ובשאר ימים מברך רק שני ברכות "להדליק נר חנוכה" ו"שעשה ניסים". לא יתחיל להדליק נרות עד שייסיים את כל הברכות.

ז. אחר שייסיים את הברכות ידליק את הנר הראשון ולא יסלק ידו עד שידליק את רוב הפתילה שיוצאת מן הנר, ולאחר שהדליק את הנר הראשון יתחיל באמירת "הנרות הללו".

ח. שמדליק את נר החנוכה בלילה הראשון ידליק את הנר הקיצוני שבצד ימין ובילילה השני ידליק קודם את הנר הנוסף ואחר כך ידליק את הנר שהדליק אתמול, וכן בלילה השלישי ואילך שידליק תמיד את הנר החדש שמוסיף באותו יום ונמצא שסדר הדלקתו משמאל לימין (כמו שכתובים בשפה לועזית), ובדיעבד אם שינה מהסדר אין זה מעכב ויצא ידי חובה.

ט. צריך להדליק את החנוכה במקום שיראה לאנשים אחרים כדי שיהיה בזה פרסום הנס, ולכן מי שגר בקומת קרקע באופן שיש לו חצר שהיא פתוחה לרשות הרבים (או שבתו הוא זה פתוח לרשות הרבים), יניח את החנוכה בפתח מבחוץ בגובה בין 24 ל-80 סנטימטר.

י. מי שגר בבנין קומות ויש לו חלון עד גובה של תשע מטר וששים סנטימטר (בערך עד קומה שלישית), ידליק את החנוכה בחלון הפתוח לרשות הרבים.

יא. מי שגר בקומה גבוהה (כגון קומה רביעית ומעלה) או שאינו יכול להניח את החנוכה בחלון הפתוח לרשות הרבים, ידליק בתוך ביתו משמאל לדלת, ואם ירצה יכול להניח את החנוכה ליד החלון שפונה לרשות הרבים אפילו בקומה חמישית או שישית, וכל שכן אם יש בניינים ממול חלונם שאז יש להם גם פרסום הנס, ואם אינו יכול, יניח את החנוכה על שולחנו וידליק שם, שכן בינו לבני ביתו היו גם פרסום הנס.

יב. כל מה שכתבנו לענין גובה החנוכה זה מקרקע של הרחוב ועד השלהבת של הנרות.

הרב רועי גנון כותב את מדורי ההלכות באתר להלכות נוספות כנסו: Rabenu.com

לראות ולהאמין

מוסדות אור דוד
שמחים להזמין את כל הקהל הרחב

מסיבת חנוכה

שתתקיים אי"ה ביום רביעי
כ"ז כסלו תשע"ט 5/12/18 (נר רביעי של חנוכה)

בהיכל ישיבתנו הקדושה | בשעה
"אור דוד" המכבים 108 בני ברק | 20:00

בהשתתפות

הרה"ג **דניאל זר** שליט"א
ראש הישיבה והמוסדות

משגיח הישיבה

ורבנים חשובים

את הערב ינעים הזמר העולמי
אמיר אליהו ותזמורתו

מנחה הערב שמעון פרץ הי"ו

הכניסה חופשית
בואו בהמוניכם לערב
מהנה ובלתי נשכח!

הכניסה לנשים
מרחוב שלוש
השעות

ההילולה תועבר
לנקודת הלויין
מהשעה 21:30

כיבוד
קל